

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 134

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

16 aprilie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 134/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 134/02 Cauza C-518/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Ville de Nivelles/Rudy Matzak (Trimitere preliminară — Directiva 2003/88/CE — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Articolul 2 — Noțiunile „timp de lucru” și „perioadă de repaus” — Articolul 17 — Derogări — Pompieri — Timp de gardă — Gardă la domiciliu) 2

2018/C 134/03 Cauza C-16/16 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 februarie 2018 – Regatul Belgiei/Comisia Europeană (Recurs — Protecția consumatorilor — Servicii de jocuri de noroc online — Protecția consumatorilor și a jucătorilor și împiedicarea accesului minorilor la aceste jocuri — Recomandarea 2014/478/UE a Comisiei — Act al Uniunii neobligatoriu din punct de vedere juridic — Articolul 263 TFUE) 3

RO

2018/C 134/04	Cauza C-103/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – Jessica Porras Guisado/Bankia SA și alții [Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 2 litera (a) — Articolul 10 punctele 1-3 — Interzicerea concedierii unei lucrătoare în perioada de la începutul sarcinii până la terminarea concediului de maternitate — Domeniu de aplicare — Cazuri speciale care nu au legătură cu starea lucrătoarei în cauză — Directiva 98/59/CE — Concedieri colective — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Motive fără legătură cu persoana lucrătorului — Lucrătoare gravidă concediată în cadrul unei concedieri colective — Motivarea concedierii — Prioritate la menținerea locului de muncă al lucrătoarei — Prioritate la redistribuire]	3
2018/C 134/05	Cauza C-326/16 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 – LL/Parlamentul European (Recurs — Acțiune în anulare — Articolul 263 al șaselea paragraf TFUE — Admisibilitate — Termen de introducere a acțiunii — Calcul — Fost membru al Parlamentului European — Decizie privind recuperarea indemnizației de asistență parlamentară — Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlament — Articolul 72 — Procedură de contestare în cadrul Parlamentului — Notificarea deciziei cauzatoare de prejudicii — Trimitere poștală recomandată care nu a fost ridicată de destinatarul său)	4
2018/C 134/06	Cauza C-328/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărâre a Curții de constatare a unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară — Penalitate cu titlu cominatoriu]	5
2018/C 134/07	Cauza C-336/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2008/50/CE — Calitatea aerului înconjurător — Articolul 13 alineatul (1) — Articolul 22 alineatul (3) — Anexa XI — Concentrații de particule PM ₁₀ în aerul înconjurător — Depășiri ale valorilor-limită în anumite zone și aglomerări — Articolul 23 alineatul (1) — Planuri privind calitatea aerului — Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” — Lipsa unor acțiuni potrivite în programele de protecție a calității aerului înconjurător — Transpunere incorectă]	6
2018/C 134/08	Cauza C-396/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (în faliment)/Republika Slovenija [Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 184 și 185 — Regularizarea deducerii taxei achitate în amonte — Modificarea factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus — Noțiunea „operațiuni rămase total sau parțial neachitate” — Incidența unei decizii de omologare a concordatului preventiv care are autoritate de lucru judecat]	7
2018/C 134/09	Cauzele conexe C-398/16 și C-399/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X BV (C-398/16), X NV (C-399/16)/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Articolele 49 și 54 TFUE — Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Avantaje legate de constituirea unei entități fiscale unice — Excluderea grupurilor transfrontaliere)	7
2018/C 134/10	Cauza C-545/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs [Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Poziții tarifare — Autovehicule pentru transportul mărfurilor — Subpozițiile 8704 10 10 și 8704 21 91 — Regulamentul (UE) 2015/221 — Validitate]	8

2018/C 134/11	Cauza C-572/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Mediu — Sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii Europene — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Decizia 2011/278/UE — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisie — Perioada 2013-2020 — Cerere de alocare — Date eronate — Corecție — Termen de decădere)	9
2018/C 134/12	Cauza C-628/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – Kreuzmayr GmbH/Finanzamt Linz [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Livrări succesive privind aceleași bunuri — Locul celei de a doua livrări — Informarea primului furnizor — Număr de identificare în scopuri de TVA — Drept de deducere — Încredere legitimă a persoanei impozabile în existența condițiilor dreptului de deducere]	9
2018/C 134/13	Cauza C-132/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Peugeot Deutschland GmbH/Deutsche Umwelthilfe eV (Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2010/13/UE — Definiții — Noțiunea „serviciu mass-media audiovizual” — Domeniu de aplicare — Canal video promoțional pentru modele de autoturisme noi disponibil pe YouTube)	10
2018/C 134/14	Cauza C-182/17: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 9 și articolul 13 alineatul (1) — Calitatea de persoane neimpozabile — Noțiunea „organism de drept public” — Societate comercială deținută în proporție de 100 % de o comună, căreia i s-au încredințat anumite sarcini publice care revin acestei comune — Stabilirea acestor sarcini și a remunerării lor în cadrul unui contract încheiat între societatea respectivă și comuna menționată]	11
2018/C 134/15	Cauza C-185/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Mitnitsa Varna/„SAKSA” OOD (Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificarea mărfurilor — Standardul european armonizat EN 590:2013 — Subpoziția 2710 19 43 din Nomenclatura combinată — Criterii pertinente în vederea clasificării unei mărfi drept motorină)	11
2018/C 134/16	Cauza C-658/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polonia) la 24 noiembrie 2017 – WB	12
2018/C 134/17	Cauza C-698/17 P: Recurs introdus la 13 decembrie 2017 de Toni Klement împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 10 octombrie 2017 în cauza T-211/14 RENV, Toni Klement/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	13
2018/C 134/18	Cauza C-711/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 19 decembrie 2017 – Anke Hartog/British Airways plc	14
2018/C 134/19	Cauza C-727/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polonia) la 29 decembrie 2017 – ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie/Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach	14
2018/C 134/20	Cauza C-9/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Karlsruhe (Germania) la 4 ianuarie 2018 – Strafverfahren/Detlef Meyn	15

2018/C 134/21	Cauza C-71/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 2 februarie 2018 – Skatteministeriet/KPC Herning	16
2018/C 134/22	Cauza C-90/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki upravni sud (Croatia) la 8 februarie 2018 – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)/Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske	16
2018/C 134/23	Cauza C-129/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 19 februarie 2018 – SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section	17
Tribunalul		
2018/C 134/24	Cauza T-166/15: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Carcasă pentru telefon mobil) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă o carcasă pentru telefon mobil — Divulgarea desenului sau modelului industrial — Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]	18
2018/C 134/25	Cauza T-222/16: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală MAGELLAN — Utilizare serioasă — Sarcina probei — Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] — Neregularitate procedurală comisă de divizia de anulare — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 din Regulamentul nr. 2017/1001] — Procedură orală — Articolul 77 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 96 din Regulamentul nr. 2017/1001]”]	19
2018/C 134/26	Cauza T-307/16: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – CEE Bankwatch Network/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o decizie a Comisiei privind acordarea unui împrumut Euratom în sprijinul programului Ucrainei de ameliorare a siguranței reactoarelor nucleare — Respingere în parte a cererii de acces — Excepție privind protecția interesului public în materie de relații internaționale — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Interes public superior — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Aplicare în cazul documentelor referitoare la deciziile luate în cadrul Tratatului CEEA”]	19
2018/C 134/27	Cauza T-338/16 P: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Zink/Comisia [„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Neplata indemnizației timp de mai mulți ani în urma unei erori administrative — Articolul 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil”]	20
2018/C 134/28	Cauza T-260/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 februarie 2018 – Iberdrola/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare prevăzută de legislația fiscală spaniolă — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	21
2018/C 134/29	Cauza T-764/17: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2017 – Autoridad Portuaria de Vigo/Comisia	21
2018/C 134/30	Cauza T-50/18: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Tassi/Curtea de Justiție	22
2018/C 134/31	Cauza T-51/18: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Kleani/Curtea de Justiție	22
2018/C 134/32	Cauza T-61/18: Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Rodriguez Prieto/Comisia	23
2018/C 134/33	Cauza T-63/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Torro Entertainment/EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)	23
2018/C 134/34	Cauza T-65/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Venezuela/Consiliul	24

2018/C 134/35	Cauza T-66/18: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Tsapakidou/Curtea de Justiție	25
2018/C 134/36	Cauza T-76/18: Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – CN/Parlamentul	25
2018/C 134/37	Cauza T-77/18: Acțiune introdusă la 12 februarie 2018 – VE/ESMA	26
2018/C 134/38	Cauza T-79/18: Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – Bekat/EUIPO – Borbet (ARBET)	27
2018/C 134/39	Cauza T-82/18: Acțiune introdusă la 13 februarie 2018 – Husky CZ/EUIPO – Husky of Tostock (HUSKY)	27
2018/C 134/40	Cauza T-83/18: Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – CH/Parlamentul	28
2018/C 134/41	Cauza T-88/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE) . . .	29
2018/C 134/42	Cauza T-89/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)	29
2018/C 134/43	Cauza T-90/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Ramón Guiral Broto /EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)	30
2018/C 134/44	Cauza T-91/18: Acțiune introdusă la 16 februarie 2018 – Equity Cheque Capital Corporation/EUIPO (DIAMOND CARD)	31
2018/C 134/45	Cauza T-94/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (fit+fun) . . .	32
2018/C 134/46	Cauza T-96/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Cabell/EUIPO – Zorro Productions (ZORRO)	32
2018/C 134/47	Cauza T-97/18: Acțiune introdusă la 16 februarie 2018 – DeepMind Technologies/EUIPO (STREAMS) . . .	33
2018/C 134/48	Cauza T-98/18: Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (MULTIFIT) . .	33
2018/C 134/49	Cauza T-99/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Stamatopoulos/ENISA	34
2018/C 134/50	Cauza T-102/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Knauf/EUIPO (upgrade your personality) . . .	35
2018/C 134/51	Cauza T-103/18: Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – S & V Technologies/EUIPO – Smoothline (Smoothline)	36
2018/C 134/52	Cauza T-104/18: Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Fundación Tecnia Research & Innovation/REA	36
2018/C 134/53	Cauza T-105/18: Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Deray/EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)	37
2018/C 134/54	Cauza T-107/18: Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Aytekin/EUIPO – Dienne Salotti (Dienne) . . .	38
2018/C 134/55	Cauza T-116/07: Ordonanța Tribunalului din 22 februarie 2018 – Franța/Comisia	39
2018/C 134/56	Cauza T-288/07: Ordonanța Tribunalului din 22 februarie 2018 – Alcan France/Comisia	39

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 134/01)

Ultima publicație

JO C 123, 9.4.2018

Publicații anterioare

JO C 112, 26.3.2018

JO C 104, 19.3.2018

JO C 94, 12.3.2018

JO C 83, 5.3.2018

JO C 72, 26.2.2018

JO C 63, 19.2.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Ville de Nivelles/Rudy Matzak

(Cauza C-518/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2003/88/CE — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Articolul 2 — Noțiunile „timp de lucru” și „perioadă de repaus” — Articolul 17 — Derogări — Pompieri — Timp de gardă — Gardă la domiciliu)

(2018/C 134/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Apelant: Ville de Nivelles

Intimat: Rudy Matzak

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (3) litera (c) punctul (iii) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că statele membre nu pot deroga, în ceea ce privește anumite categorii de pompieri recrutați de serviciile publice de pompieri, de la ansamblul obligațiilor care decurg din dispozițiile acestei directive, inclusiv din articolul 2 din aceasta, care definește printre altele noțiunile „timp de lucru” și „perioadă de repaus”.
- 2) Articolul 15 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că nu permite ca statele membre să mențină sau să adopte o definiție a noțiunii „timp de lucru” mai puțin restrictivă decât cea prevăzută la articolul 2 din această directivă.
- 3) Articolul 2 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că nu impune statelor membre să stabilească remunerarea perioadelor de gardă la domiciliu precum cele în discuție în litigiul principal în funcție de calificarea acestor perioade drept „timp de lucru” sau drept „perioadă de repaus”.
- 4) Articolul 2 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că timpul de gardă pe care un lucrător îl petrece la domiciliu cu obligația de a răspunde la apelurile angajatorului său într-un interval de opt minute, ceea ce restrânge în mod semnificativ posibilitățile de a avea alte activități, trebuie să fie considerat „timp de lucru”.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 februarie 2018 – Regatul Belgiei/Comisia Europeană**(Cauza C-16/16 P) ⁽¹⁾****(Recurs — Protecția consumatorilor — Servicii de jocuri de noroc online — Protecția consumatorilor și a jucătorilor și împiedicarea accesului minorilor la aceste jocuri — Recomandarea 2014/478/UE a Comisiei — Act al Uniunii neobligatoriu din punct de vedere juridic — Articolul 263 TFUE)**

(2018/C 134/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurent: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck, M. Jacobs și J. Van Holm, agenți, asistați de P. Vlaemminck, B. Van Vooren, R. Verbeke și J. Auwerx, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Wilman și H. Tserepa-Lacombe, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – Jessica Porras Guisado/Bankia SA și alții**(Cauza C-103/16) ⁽¹⁾**

[Trimitere preliminară — Politică socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 2 litera (a) — Articolul 10 punctele 1-3 — Interzicerea concedierii unei lucrătoare în perioada de la începutul sarcinii până la terminarea concediului de maternitate — Domeniu de aplicare — Cazuri speciale care nu au legătură cu starea lucrătoarei în cauză — Directiva 98/59/CE — Concedieri colective — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Motive fără legătură cu persoana lucrătorului — Lucrătoare gravidă concediată în cadrul unei concedieri colective — Motivarea concedierii — Prioritate la menținerea locului de muncă al lucrătoarei — Prioritate la redistribuire]

(2018/C 134/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jessica Porras Guisado

Pârâte: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

cu participarea: Ministerio Fiscal

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite concedierea unei lucrătoare gravide ca urmare a unei concedieri colective, în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective.
- 2) Articolul 10 punctul 2 din Directiva 92/85 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite angajatorului să concedieze o lucrătoare gravidă în cadrul unei concedieri colective, fără a-i furniza alte motive decât cele care justifică această concediere colectivă, în măsura în care sunt indicate criteriile obiective care au fost reținute pentru a desemna lucrătorii care urmează a fi concediați.
- 3) Articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85 trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se opune unei reglementări naționale care nu interzice, în principiu, concedierea cu titlu preventiv a unei lucrătoare gravide, care a născut de curând sau care alăptează și care prevede exclusiv nulitatea acestei concedieri atunci când ea este ilegală, cu titlu de reparație.
- 4) Articolul 10 punctul 1 din Directiva 92/85 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care, în cadrul unei concedieri colective, în sensul Directivei 98/59, nu prevede nici o prioritate la menținerea locurilor de muncă, nici o prioritate la redistribuire, aplicabile prealabil acestei concedieri, pentru lucrătoarele gravide, care au născut de curând sau care alăptează, fără a fi exclusă însă posibilitatea statelor membre de a garanta o protecție mai ridicată lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează.

⁽¹⁾ JO C 165, 10.5.2016

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 – LL/Parlamentul European

(Cauza C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acțiune în anulare — Articolul 263 al șaselea paragraf TFUE — Admisibilitate — Termen de introducere a acțiunii — Calcul — Fost membru al Parlamentului European — Decizie privind recuperarea indemnizației de asistență parlamentară — Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlament — Articolul 72 — Procedură de contestare în cadrul Parlamentului — Notificarea deciziei cauzatoare de prejudicii — Trimitere poștală recomandată care nu a fost ridicată de destinatarul său)

(2018/C 134/05)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Recurrent: LL (reprezentant: J. Petrulionis, advokatas)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: G. Corstens și S. Toliušis, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 19 aprilie 2016, LL/Parlamentul (T-615/15, nepublicată, EU:T:2016:432).
- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-328/16) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărâre a Curții de constatare a unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară — Penalitate cu titlu cominatoriu]

(2018/C 134/06)*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos, E. Manhaeve și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea tuturor măsurilor pe care le impune executarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia (C-119/02, nepublicată, EU:C:2004:385), Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată la punctul 1 se menține până la pronunțarea prezentei hotărâri, obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană a unei penalități cu titlu cominatoriu de 3 276 000 de euro pe semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia (C-119/02, nepublicată, EU:C:2004:385), de la data pronunțării prezentei hotărâri până la executarea completă a Hotărârii din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia (C-119/02, nepublicată, EU:C:2004:385), al cărei quantum efectiv trebuie calculat la finalul fiecărei perioade de șase luni prin reducerea cuantumului total aferent fiecăreia dintre aceste perioade cu un procent corespunzător proporției reprezentate de numărul de unități de echivalent-locuitor puse în mod efectiv în conformitate cu Hotărârea din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia (C-119/02, nepublicată, EU:C:2004:385), în regiunea Thrasio Pedio la finalul perioadei avute în vedere în raport cu numărul de unități de echivalent-locuitor care nu au fost puse în conformitate cu Hotărârea din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia (C-119/02, nepublicată, EU:C:2004:385), în această regiune în ziua pronunțării prezentei hotărâri.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 5 milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 402, 31.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-336/16) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2008/50/CE — Calitatea aerului înconjurător — Articolul 13 alineatul (1) — Articolul 22 alineatul (3) — Anexa XI — Concentrații de particule PM₁₀ în aerul înconjurător — Depășiri ale valorilor-limită în anumite zone și aglomerări — Articolul 23 alineatul (1) — Planuri privind calitatea aerului — Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” — Lipsa unor acțiuni potrivite în programele de protecție a calității aerului înconjurător — Transpunere incorectă]

(2018/C 134/07)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, K. Petersen și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, D. Krawczyk și K. Majcher, agenți)

Dispozitivul

1) Republica Polonă:

- întrucât a depășit, începând din anul 2007 și până în anul 2015 inclusiv, valorile-limită zilnice aplicabile concentrațiilor de particule PM₁₀ în 35 de zone de evaluare și de gestionare a calității aerului și valorile-limită anuale aplicabile concentrațiilor de particule PM₁₀ în 9 zone de evaluare și de gestionare a calității aerului;
- întrucât nu a adoptat, în planurile privind calitatea aerului, măsuri potrivite care să asigure ca perioada de depășire a valorilor-limită aplicabile concentrațiilor de particule PM₁₀ în aerul înconjurător să fie cât mai scurtă cu putință;
- întrucât a depășit valorile-limită zilnice aplicabile concentrațiilor de particule PM₁₀ în aerul înconjurător majorate cu marja de toleranță între 1 ianuarie 2010 și 10 iunie 2011 în zonele Radom, Pruszków-Żyrardów și Kędzierzyn-Koźle, precum și între 1 ianuarie 2011 și 10 iunie 2011 în zona Ostrów-Kępno și
- întrucât nu a transpus corect articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50 coroborate cu dispozițiile anexei XI la această directivă, ale articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată și, respectiv, al dispozițiilor articolului 22 alineatul (3) din Directiva 2008/50 coroborate cu dispozițiile anexei XI la această directivă.

2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (în faliment)/Republika Slovenija

(Cauza C-396/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 184 și 185 — Regularizarea deducerii taxei achitate în amonte — Modificarea factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus — Noțiunea „operațiuni rămase total sau parțial neachitate” — Incidența unei decizii de omologare a concordatului preventiv care are autoritate de lucru judecat]

(2018/C 134/08)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurentă: T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (în faliment)

Intimată: Republika Slovenija

Dispozitivul

- 1) Articolul 185 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că reducerea obligațiilor unui debitor, care rezultă din rămânerea definitivă a omologării unui concordat, constituie o modificare a factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 185 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că reducerea obligațiilor unui debitor care rezultă din rămânerea definitivă a omologării unui concordat nu constituie o operațiune rămasă total sau parțial neachitată care nu dă naștere unei regularizări a deducerii efectuate inițial, în măsura în care această reducere este definitivă, ceea ce este, însă, de competența instanței de trimitere să verifice.
- 3) Articolul 185 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, pentru a pune în aplicare posibilitatea prevăzută de această dispoziție, un stat membru nu are obligația să prevadă în mod expres o obligație de regularizare a deducerilor în cazul operațiunilor rămase total sau parțial neachitate.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X BV (C-398/16), X NV (C-399/16)/Staatssecretaris van Financiën

(Cauzele conexe C-398/16 și C-399/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 49 și 54 TFUE — Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Avantaje legate de constituirea unei entități fiscale unice — Excluderea grupurilor transfrontaliere)

(2018/C 134/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurente: X BV (C-398/16), X NV (C-399/16)

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia unei societăți-mamă stabilite într-un stat membru nu i se permite să deducă dobânzile aferente unui împrumut contractat cu o societate afiliată în vederea finanțării unui aport de capital într-o filială stabilită în alt stat membru, în timp ce, dacă filiala ar fi stabilită în același stat membru, societatea-mamă ar putea beneficia de această deducere formând cu aceasta o entitate integrată din punct de vedere fiscal.
- 2) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia unei societăți-mamă stabilite într-un stat membru nu i se permite să deducă din profitul său pierderile de capital care decurg din variațiile cursului de schimb referitoare la valoarea participațiilor sale într-o filială stabilită în alt stat membru, în condițiile în care aceeași reglementare nu impozitează, în mod simetric, câștigurile de capital care decurg din aceste variații.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-545/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Poziții tarifare — Autovehicule pentru transportul mărfurilor — Subpozițiile 8704 10 10 și 8704 21 91 — Regulamentul (UE) 2015/221 — Validitate]

(2018/C 134/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/221 al Comisiei din 10 februarie 2015 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-572/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii Europene — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Decizia 2011/278/UE — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisie — Perioada 2013-2020 — Cerere de alocare — Date eronate — Corecție — Termen de decădere)

(2018/C 134/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: INEOS Köln GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, precum și Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții naționale precum cea în discuție în cauza principală, care prevede, pentru depunerea unei cereri de alocare cu titlu gratuit a cotelor de emisie privind perioada 2013-2020, un termen de decădere la expirarea căruia solicitantul este privat de orice posibilitate de a-și corecta sau de a-și completa cererea, în condițiile în care acest termen nu este de natură să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă formularea unei asemenea cereri.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Bundesfinanzgericht – Austria) – Kreuzmayr GmbH/Finanzamt Linz**

(Cauza C-628/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Livrări succesive privind aceleași bunuri — Locul celei de a doua livrări — Informarea primului furnizor — Număr de identificare în scopuri de TVA — Drept de deducere — Încredere legitimă a persoanei impozabile în existența condițiilor dreptului de deducere]

(2018/C 134/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Kreuzmayr GmbH

Intimată: Finanzamt Linz

Dispozitivul

- 1) În împrejurări precum cele din cauza principală, articolul 32 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se aplică celei de a doua dintre cele două livrări succesive ale aceluiași bun care au dau naștere numai unui singur transport intracomunitar.
- 2) În cazul în care a doua livrare dintr-un lanț de două livrări succesive care implică un singur transport intracomunitar este o livrare intracomunitară, principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că clientul final, care s-a prevalat în mod greșit de un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor, nu poate să deducă, cu titlu de taxă pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, taxa pe valoarea adăugată plătită furnizorului numai în temeiul facturilor transmise de operatorul intermediar care a reținut o calificare eronată a livrării sale.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Peugeot Deutschland GmbH/Deutsche Umwelthilfe eV

(Cauza C-132/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2010/13/UE — Definiții — Noțiunea „serviciu mass-media audiovizual” — Domeniu de aplicare — Canal video promoțional pentru modele de autoturisme noi disponibil pe YouTube)

(2018/C 134/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Peugeot Deutschland GmbH

Pârâtă: Deutsche Umwelthilfe eV

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) trebuie interpretat în sensul că definiția noțiunii „serviciu mass-media audiovizual” nu include nici un canal video precum cel în discuție în litigiul principal, pe care utilizatorii de internet pot consulta materiale video promoționale de scurtă durată pentru modele de autoturisme noi, și nici doar unul dintre aceste materiale video luat în considerare separat.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-182/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 9 și articolul 13 alineatul (1) — Calitatea de persoane neimpozabile — Noțiunea „organism de drept public” — Societate comercială deținută în proporție de 100 % de o comună, căreia i s-au încredințat anumite sarcini publice care revin acestei comune — Stabilirea acestor sarcini și a remunerării lor în cadrul unui contract încheiat între societatea respectivă și comuna menționată]

(2018/C 134/14)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Intimată: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretat în sensul că, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere a elementelor de fapt pertinente, constituie o prestare de servicii furnizată cu titlu oneros, supusă taxei pe valoarea adăugată în temeiul acestei dispoziții, o activitate precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în îndeplinirea de către o societate a anumitor sarcini publice în temeiul unui contract încheiat între această societate și o comună.
- 2) Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2006/112 trebuie să fie interpretat în sensul că, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere a elementelor de fapt și de drept național pertinente, nu intră sub incidența regulii privind calitatea de persoane neimpozabile în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, prevăzută la această dispoziție, o activitate precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în îndeplinirea de către o societate a anumitor sarcini publice comunale în temeiul unui contract încheiat între această societate și o comună, în ipoteza în care activitatea respectivă constituie o activitate economică, în sensul articolului 9 alineatul (1) din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna – Bulgaria) – Mitnitsa Varna/„SAKSA” OOD

(Cauza C-185/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificarea mărfurilor — Standardul european armonizat EN 590:2013 — Subpoziția 2710 19 43 din Nomenclatura combinată — Criterii pertinente în vederea clasificării unei mărfi drept motorină)

(2018/C 134/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Recurentă: Mitnitsa Varna

Intimată: „SAKSA” OOD

cu participarea: Okrazhna prokuratura – Varna

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea rezultată din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014, trebuie interpretată în sensul că un ulei mineral precum cel în discuție în litigiul principal nu poate, ca urmare a caracteristicilor sale privind distilarea, să fie clasificat drept motorină la subpoziția 2710 19 43 din această nomenclatură nici chiar în cazul în care acest ulei îndeplinește cerințele vizate în standardul armonizat EN 590, în versiunea din luna septembrie 2013, referitoare la motorina destinată climatelor arctice sau cu ierni aspre.

(¹) JO C 213, 3.7.2017.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polonia) la
24 noiembrie 2017 – WB**

(Cauza C-658/17)

(2018/C 134/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Reclamantul din litigiul principal

WB

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 46 alineatul (3) litera (b) coroborat cu articolul 39 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (¹) trebuie interpretat în sensul că emiterea unui atestat privind o hotărâre judecătorească în materie de succesiuni, al cărui formular constituie anexa 1 la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 650/2012 (²), este permisă și în cazul unor hotărâri prin care se atestă calitatea de moștenitor, dar care nu sunt (nici în parte) executorii?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că un act de confirmare a succesiunii întocmit de un notar pe baza unei cereri necontencioase formulate de toate părțile la o procedură succesorală, care are aceleași efecte juridice ca cele ale unei ordonanțe definitive privind succesiunea – precum un act de confirmare a succesiunii întocmit de un notar polonez – constituie o hotărâre în sensul acestei dispoziții?

În consecință,

articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că notarul care întocmește un asemenea act de confirmare a succesiunii trebuie să fie calificat drept instanță judecătorească în sensul dispoziției sus-menționate?

3) Articolul 3 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că notificarea efectuată de un stat membru conform articolului 79 din regulament are natură informativă și nu condiționează calificarea drept instanță judecătorească a unui profesionist din domeniul juridic competent în materie de succesiuni care exercită atribuții judiciare în sensul articolului 3 alineatul (2) prima teză din regulament, dacă acesta îndeplinește condițiile rezultate din ultima dispoziție menționată?

4) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1, 2 sau 3:

articolul 3 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că o calificare a unui instrument procedural național care atestă calitatea de moștenitor, precum actul polonez de confirmare a succesiunii, drept o hotărâre în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 650/2012 exclude calificarea acestuia drept act autentic?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 4:

articolul 3 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că un act de confirmare a succesiunii întocmit de notar pe baza unei cereri necontencioase formulate de toate părțile la o procedură succesorală – precum un act de confirmare a succesiunii întocmit de un notar polonez – constituie un act autentic în sensul acestei dispoziții?

⁽¹⁾ JO L 201, p. 107.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 359, p. 30).

Recurs introdus la 13 decembrie 2017 de Toni Klement împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 10 octombrie 2017 în cauza T-211/14 RENV, Toni Klement/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Toni Klement (reprezentant: J. Weiser, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii atacate, pronunțată de Tribunalul la 10 octombrie 2017 în cauza T-211/14 RENV;
- obligarea celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă în esență două motive.

Prin intermediul primului motiv, recurentul susține că motivarea cu privire la caracterul distinctiv care a fost recunoscut mărcii tridimensionale este insuficientă. Hotărârea atacată nu furnizează nicio explicație cu privire la motivul pentru care marca tridimensională în litigiu are un caracter distinctiv deosebit de accentuat în pofida faptului că forma sa nu face decât să răspundă unor necesități de ordin tehnic. În consecință, hotărârea nu este motivată în mod clar și comprehensibil în ceea ce privește un aspect esențial, fiind deci afectată de o eroare de drept.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentul susține că motivarea hotărârii atacate, în care se reține caracterul distinctiv al elementului verbal „Bullerjan”, adăugat la marca în litigiu în cursul utilizării acesteia, este contradictorie și insuficientă. Hotărârea atacată nu cuprinde nicio indicație cu privire la caracterul distinctiv pe care pe care Tribunalul l-a recunoscut elementului verbal adăugat. În lipsa stabilirii caracterului distinctiv al elementului adăugat nu este posibil să se aprecieze în ce măsură caracterul distinctiv al mărcii a fost influențat de elementul respectiv. Recurentul mai arată că hotărârea atacată este contradictorie în această privință. Pe de o parte, Tribunalul a considerat că elementul verbal facilitează stabilirea originii comerciale a produselor, iar, pe de altă parte, a reținut că elementul respectiv nu are niciun efect asupra mărcii tridimensionale în discuție. Facilitarea stabilirii originii comerciale și lipsa de efecte asupra caracterului distinctiv se exclud însă reciproc.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentul susține că pentru stabilirea caracterului distinctiv al mărcii în litigiu s-a aplicat un criteriu juridic incorect. Pentru a se stabili caracterul distinctiv al unei mărci tridimensionale, forma protejată trebuie să fie comparată cu formele disponibile pe piață. Tribunalul și-a întemeiat însă raționamentul nu pe formele disponibile, ci pe „forma unui cuptor în general”. Or, o astfel de formă obișnuită nu există.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 19 decembrie 2017 –
Anke Hartog/British Airways plc**

(Cauza C-711/17)

(2018/C 134/18)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Anke Hartog

Pârâtă: British Airways plc

Întrebarea preliminară

Condiția privind aplicabilitatea Regulamentului (CE) nr. [261]/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau întârzierii prelunge a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾, prevăzută la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din acesta trebuie interpretată în sensul că pasagerii care au o rezervare confirmată „se prezintă pentru înregistrare”, atunci când, în lipsa unui timp indicat, aceștia se prezintă la coada de așteptare formată la ghișeu operatorului de transport aerian prevăzut pentru înregistrarea respectivă cu cel puțin 45 de minute înainte de ora de plecare publicată?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polonia) la
29 decembrie 2017 – ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie/Samorządowe
Kolegium Odwoławcze w Kielcach**

(Cauza C-727/17)

(2018/C 134/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie

Autoritatea administrației publice: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că în domeniul „reglementărilor tehnice”, al căror proiect trebuie comunicat Comisiei potrivit articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată, se încadrează un act cu putere de lege care introduce o limitare a amplasării centralelor eoliene prin stabilirea unei distanțe minime a acestora față de clădirile rezidențiale sau față de clădirile cu destinație mixtă, ce cuprind o destinație rezidențială, egală sau mai mare decât multiplul de zece al înălțimii centralelor eoliene, măsurată de la nivelul solului până la cel mai înalt punct al construcției, incluzând elementele tehnice, în special rotorul cu paletele?
- 2) Dispoziția articolului 15 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că în domeniul actelor notificate de un stat membru Comisiei potrivit articolului 15 alineatul (7) din directiva menționată, care condiționează începerea sau desfășurarea activității de servicii de o restricție teritorială constând, în special, în limitări stabilite în legătură cu distanța geografică minimă între prestatorii de servicii, se încadrează un act cu putere de lege care introduce o limitare a amplasării centralelor eoliene prin stabilirea unei distanțe minime a acestora față de clădirile rezidențiale sau față de clădirile cu destinație mixtă, ce cuprind o destinație rezidențială, egală sau mai mare decât multiplul de zece al înălțimii centralelor eoliene, măsurată de la nivelul solului până la cel mai înalt punct al construcției, incluzând elementele tehnice, în special rotorul cu paletele?
- 3) Dispozițiile articolului 3 alineatul (1) primul paragraf și ale articolului 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ⁽³⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care introduce o limitare a amplasării centralelor eoliene prin stabilirea unei distanțe minime a acestora față de clădirile rezidențiale sau față de clădirile cu destinație mixtă, ce cuprind o destinație rezidențială, egală sau mai mare decât multiplul de zece al înălțimii centralelor eoliene, măsurată de la nivelul solului până la cel mai înalt punct al construcției, incluzând elementele tehnice, în special rotorul cu paletele?

⁽¹⁾ JO L 241, p. 1.

⁽²⁾ JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50.

⁽³⁾ JO L 140, p. 16.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Karlsruhe (Germania) la 4 ianuarie 2018 – Strafverfahren/Detlef Meyn

(Cauza C-9/18)

(2018/C 134/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Karlsruhe

Părtea din procedura principală

Inculpat: Detlef Meyn

Întrebările preliminare

Obligația de recunoaștere prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată) ⁽¹⁾ există și după schimbarea permisului de conducere realizată fără examinarea aptitudinilor de conducere de către un stat membru al Uniunii Europene în cazul în care permisul de conducere anterior nu este supus obligației de recunoaștere [în speță, permisul de conducere anterior, eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, s-a întemeiat la rândul său pe schimbarea unui permis de conducere eliberat de o țară terță, articolul 11 alineatul (6) a treia teză din Directiva 2006/126]?

⁽¹⁾ JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 2 februarie 2018 –
Skatteministeriet/KPC Herning**

(Cauza C-71/18)

(2018/C 134/21)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteministeriet

Pârâtă: KPC Herning

Întrebarea preliminară

Este compatibil cu articolul 135 alineatul (1) litera (j) raportat la articolul 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2), coroborat cu articolul 135 alineatul (1) litera (k) raportat la articolul 12 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Directiva TVA ⁽¹⁾, ca un stat membru, în circumstanțe precum cele din procedura principală, să considere că livrarea unui teren pe care la momentul livrării există o clădire reprezintă o vânzare de teren construibil supusă taxei pe valoarea adăugată (TVA), atunci când intenția părților este ca clădirea să fie total sau parțial demolată pentru a face loc unei clădiri noi?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki upravni sud (Croatia) la 8 februarie 2018 –
Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)/Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske**

(Cauza C-90/18)

(2018/C 134/22)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Visoki upravni sud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Pârât: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 15 alineatul (3) al doilea paragraf TFUE și cele ale articolului 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43 [Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76]) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede că posibilitatea accesului la informațiile referitoare la utilizarea de fonduri publice nu prezintă nicio excepție, chiar dacă, pe de altă parte, accesul la aceste informații este restricționat întrucât ele constituie un secret comercial (bancar)?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la
19 februarie 2018 – SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section**

(Cauza C-129/18)

(2018/C 134/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: SM

Intimat: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Intervenienți: Coram Children's Legal Centre (CCLC) și Centre for Advice on Individual Rights in Europe (AIRE)

Întrebările preliminare

- 1) Un copil aflat sub autoritatea părintească permanentă a unui cetățean sau a unor cetățeni ai Uniunii prin „kafala” sau printr-un sistem echivalent reglementat de sistemul legislativ al țării sale de origine este considerat „descendent direct” în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/38?
 - 2) Alte dispoziții ale Directivei [2004/38], în special articolele 27 și 35 din aceasta, pot fi interpretate în sensul că refuză acordarea dreptului de intrare unor astfel de copii în cazul în care aceștia sunt victime ale exploatării, ale abuzului sau ale traficului de persoane sau sunt supuși unui astfel de risc?
 - 3) Un stat membru, înainte de a recunoaște ca descendent direct în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (c) din directiva menționată un copil care nu este descendent consangvin al unui resortisant al Spațiului Economic European (SEE), are dreptul să examineze dacă procedurile în urma cărora copilul a fost plasat sub autoritatea părintească sau în custodia resortisantului SEE respectiv au fost de așa natură încât interesul superior al copilului a fost luat în considerare în mod suficient?
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Carcasă pentru telefon mobil)

(Cauza T-166/15) ⁽¹⁾

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă o carcasă pentru telefon mobil — Divulgarea desenului sau modelului industrial — Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2018/C 134/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Claus Gramberg (Essen, Germania) (reprezențanți: inițial S. Kettler, ulterior F. Klopmeier și G. Becker, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Soroush Mahdavi Sabet (Paris, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 13 ianuarie 2015 (cauza R 460/2013-3), privind o procedură de declarare a nulității între domnul Gramberg și domnul Mahdavi Sabet

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 ianuarie 2015 (cauza R 460/2013-3).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de domnul Claus Gramberg, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate în legătură cu procedura în fața camerei de recurs a EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)(Cauza T-222/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene verbală MAGELLAN — Utilizare serioasă — Sarcina probei — Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] — Neregularitate procedurală comisă de divizia de anulare — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 din Regulamentul nr. 2017/1001] — Procedură orală — Articolul 77 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 96 din Regulamentul nr. 2017/1001]”]

(2018/C 134/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, California, Statele Unite) (reprezentanți: R. Kunze, G. Würtenberger și T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Elveția) (reprezentanți: R. Ingerl și D. Wiedemann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 februarie 2016 (cauzele R 3092/2014-2 și R 3118/2014-2) privind o procedură de decădere între Hansen Medical și Covidien.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hansen Medical, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – CEE Bankwatch Network/Comisia(Cauza T-307/16) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o decizie a Comisiei privind acordarea unui împrumut Euratom în sprijinul programului Ucrainei de ameliorare a siguranței reactoarelor nucleare — Respingere în parte a cererii de acces — Excepție privind protecția interesului public în materie de relații internaționale — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Interes public superior — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Aplicare în cazul documentelor referitoare la deciziile luate în cadrul Tratatului CEEA”]

(2018/C 134/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CEE Bankwatch Network (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: C. Kiss, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Zadra, F. Clotuche-Duvieusart și C. Cuniffe, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial M. Holt și D. Robertson, ulterior S. Brandon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2016) 2319 final a Comisiei din 15 aprilie 2016 prin care s-a refuzat, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la mai multe documente referitoare la Decizia C(2013) 3496 final a Comisiei din 24 iunie 2013 privind acordarea unui împrumut Euratom în sprijinul programului Ucrainei de îmbunătățire a securității reactoarelor nucleare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) CEE Bankwatch Network suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2018 – Zink/Comisia

(Cauza T-338/16 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Neplata indemnizației timp de mai mulți ani în urma unei erori administrative — Articolul 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil”]

(2018/C 134/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Richard Zink (Bamako, Mali) (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 11 aprilie 2016, Zink/Comisia (F-77/15, EU:F:2016:74) având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 11 aprilie 2016, Zink/Comisia (F-77/15).
- 2) Anulează decizia din 23 iulie 2014 a Oficiului pentru „Administrarea și Plata Drepturilor Individuale” (PMO) din cadrul Comisiei Europene în măsura în care, în temeiul acestei decizii, Comisia a refuzat să îi plătească domnului Richard Zink indemnizația de expatriere aferentă perioadei cuprinse între 1 septembrie 2007 și 30 aprilie 2009.

- 3) Respinge în rest acțiunea formulată în fața Tribunalului Funcției Publice, înregistrată cu numărul F-77/15.
- 4) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii în primă instanță.

(¹) JO C 305, 22.8.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 februarie 2018 – Iberdrola/Comisia

(Cauza T-260/15 R)

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Schema de ajutoare prevăzută de legislația fiscală spaniolă — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2018/C 134/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Iberdrola, SA (Bilbao, Spania) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și P. Němečková, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect suspendarea executării Deciziei (UE) 2015/314 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.35550 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) pus în aplicare de Spania – Schema referitoare la amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine (JO 2015, L 56, p. 38).

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 24 noiembrie 2017, Iberdrola/Comisia (T-260/15 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2017 – Autoridad Portuaria de Vigo/Comisia

(Cauza T-764/17)

(2018/C 134/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spania) (reprezentant: J. Costas Alonso, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea rectificării Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO 2004, L 139, p. 55, rectificare în JO 2004, L 226, p. 22, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243 din 21 septembrie 2017;

- anularea rectificării Regulamentului (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO 2004, L 139, p. 206, rectificare în JO 2004, L 226, p. 83, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132), publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 243 din 21 septembrie 2017.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată următoarele:

1. Atrage atenția asupra consimțământului implicit al Comisiei pentru aplicarea divergentă a normelor de import al produselor de origine animală de către statele membre în cazuri foarte specifice, cum sunt containerele de produse pescărești congelate provenite din China, fapt care are un impact negativ asupra concurenței loiale între statele membre.
2. Principala problemă identificată privește importul de produse de origine animală și cerința așa-numită a „listei duble” a navelor aprovizionate din unități din state terțe.
3. Un operator al unei întreprinderi alimentare care importă produse de origine animală provenite din afara Comunității poate importa produse pescărești dintr-o țară terță numai dacă figurează în listă atât țara terță în discuție de unde se trimite produsul, cât și unitatea din care a fost expedit produsul și în care a fost obținut sau preparat produsul.

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Tassi/Curtea de Justiție

(Cauza T-50/18)

(2018/C 134/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Smaro Tassi (Berlin, Germania) (reprezentant: E. Kleani, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 23 noiembrie 2017 a Curții de Justiție (referința 2017/3192) prin care se respinge oferta prezentată de reclamantă în cadrul anunțului de participare 2017/S 002-001564 privind încheierea de contracte de traducător free-lance pentru limba greacă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că decizia atacată nu a fost însoțită nici de un set definit de criterii care să stabilească nivelul calității traducerilor necesar în cadrul procedurii de cerere de ofertă, nici de vreo foaie de corectură sau de un raport comparativ care să poată justifica motivul pentru care, în opinia pârâtei, testul de traducere prezentat de reclamantă nu a reușit să obțină punctajul minim necesar. Reclamanta susține, în această privință, că decizia atacată nu a fost motivată în mod corespunzător și că procedura de selecție a fost lipsită de transparență.

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Kleani/Curtea de Justiție

(Cauza T-51/18)

(2018/C 134/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Efterpi Kleani (Berlin, Germania) (reprezentant: S. Tassi, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 23 noiembrie 2017 a Curții de Justiție (referința 2017/2046) prin care se respinge oferta prezentată de reclamantă în cadrul anunțului de participare 2017/S 002-001564 privind încheierea de contracte de traducător free-lance pentru limba greacă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că decizia atacată nu a fost însoțită nici de un set definit de criterii care să stabilească nivelul calității traducerilor necesar în cadrul procedurii de cerere de ofertă, nici de vreo foaie de corectură sau de un raport comparativ care să poată justifica motivul pentru care, în opinia părții, testul de traducere prezentat de reclamantă nu a reușit să obțină punctajul minim necesar. Reclamanta susține, în această privință, că decizia atacată nu a fost motivată în mod corespunzător și că procedura de selecție a fost lipsită de transparență.

Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Rodriguez Prieto/Comisia

(Cauza T-61/18)

(2018/C 134/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Amador Rodriguez Prieto (Steinsel, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- în principal, obligarea Comisiei la repararea prejudiciului suferit și, prin urmare, la plata către reclamant a sumei de 68 831 de euro cu titlu de prejudiciu material și 100 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral,
- în subsidiar, anularea deciziei privind refuzul de acordare a asistenței din 28 martie 2017,
- în toate cazurile, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă, în principal, că Comisia a săvârșit o greșeală de serviciu prin nerecunoașterea statutului său de denunțator ceea ce i-ar fi cauzat un prejudiciu material și un prejudiciu moral care trebuie reparate de către instituție. În subsidiar, reclamantul susține că instituția a încălcat articolul 24 din statut atunci când a refuzat să-i acorde asistența prevăzută de această dispoziție în cadrul procedurii penale.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Torro Entertainment/EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)

(Cauza T-63/18)

(2018/C 134/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulgaria) (reprezentant: A. Kostov, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative „TORRO Grande Meat in Style” – cererea de înregistrare nr. 14 744 452

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2017 în cauza R 1776/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta se respinge calea de atac împotriva deciziei diviziei de opoziție;
- obligarea EUIPO și a Grupo Osborne S.A. la plata cheltuielilor de judecată efectuate de „Torro Entertainment” Ltd. în cadrul procedurii din fața Tribunalului, precum și a celor efectuate în cadrul căii de atac și al procedurii de opoziție.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea obligației de motivare și a obligației de diligență.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Venezuela/Consiliul

(Cauza T-65/18)

(2018/C 134/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Bolivariană Venezuela (reprezentanți: F. Di Gianni și L. Giuliano, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) 2017/2063 al Consiliului din 13 noiembrie 2017 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care dispozițiile sale o privesc pe reclamantă; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia, prin adoptarea măsurilor restrictive fără informarea prealabilă a reclamantei cu privire la intenția sa și fără ascultarea prealabilă a poziției reclamantei cu privire la faptele care ar justifica măsurile restrictive, Consiliul a încălcat dreptul reclamantei de a fi ascultată.
2. Al doilea motiv, potrivit căruia Consiliul și-a încălcat obligația de motivare și obligația de a oferi dovezi suficiente pentru adoptarea măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, potrivit căruia Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește faptele pe care se bazează măsurile restrictive.
4. Al patrulea motiv, potrivit căruia măsurile restrictive constituie contramăsuri nelegale potrivit dreptului internațional cutumiar.

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Tsapakidou/Curtea de Justiție

(Cauza T-66/18)

(2018/C 134/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Argyro Tsapakidou (Berlin, Germania) (reprezentant: E. Kleani, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 23 noiembrie 2017 a Curții de Justiție (referința 2017/3939) prin care se respinge oferta prezentată de reclamantă în cadrul anunțului de participare 2017/S 002-001564 privind încheierea de contracte de traducător free-lance pentru limba greacă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că decizia atacată încalcă principiile generale ale dreptului Uniunii conform cărora actele administrative trebuie să fie suficient motivate și să expună principiile pe care se întemeiază. Decizia atacată nu îndeplinește aceste criterii. Reclamanta susține în special că motivarea oferită de pârâtă era insuficientă în lumina punctului 4.3.1. din condițiile cererii de ofertă. În plus, informațiile furnizate reclamantei nu i-au permis acesteia să aprecieze validitatea rezultatului obținut la testul de traducere în discuție. Ea nu a dispus de informații referitoare la liniile directoare privind evaluarea sau la criteriile de evaluare în temeiul cărora a fost adoptată decizia atacată.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – CN/Parlamentul

(Cauza T-76/18)

(2018/C 134/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: CN (reprezentanți: C. Bernard-Glanz și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei cereri;
- obligarea pârâtului să depună concluziile Comitetului APA, procesele-verbale de audiere a martorilor ascultați de Comitetul APA și dosarul comunicat președintelui Parlamentului European în temeiul articolului 10 din reglementarea internă a Comitetului APA;

- anularea deciziei atacate și, în măsura în care este nevoie, a deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 68 500 de euro, cu titlu de despăgubire a diferitor prejudicii morale ale reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), a articolului 25 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și a obligației de motivare, a principiului unei bune administrări, a dreptului de a fi ascultat și a dreptului la apărare, precum și a obligației de diligență, încălcare care ar fi afectat decizia atacată în speță, și anume decizia Parlamentului European de a respinge cererea de asistență a reclamantei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 31 din cartă, a articolului 12a din statut, a articolului 24 din statut și a obligației de diligență.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2018 – VE/ESMA

(Cauza T-77/18)

(2018/C 134/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: VE (reprezentanți: L. Levi și N. Flandin, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru anul 2016, în măsura în care evaluează performanța reclamantului ca fiind „nesatisfăcătoare”;
- precum și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei ESMA din 6 noiembrie 2017 prin care se respinge reclamația introdusă de reclamant;
- obligarea la repararea prejudiciului moral suferit de reclamant, evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro; și
- obligarea la rambursarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de avocații săi în cadrul prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că ghidul de evaluare a fost adoptat de ESMA fără consultarea prealabilă a Comitetului pentru personal, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 43 primul paragraf din Statutul funcționarilor și a ghidului de evaluare, întrucât pârâta a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere:
 - erori vădite de apreciere referitoare la activitățile principale ale reclamantului în ceea ce privește criteriile „eficiență”, „competență” și „conduită”; și
 - erori de apreciere săvârșite de pârâtă în ceea ce privește celelalte activități ale reclamantului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență și a principiului bunei administrări în ceea ce privește problemele de sănătate ale reclamantului și în ceea ce privește lipsa îndrumării acordate reclamantului, condițiile de muncă nefavorabile și absența unor formări adecvate.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – Bekat/EUIPO – Borbet (ARBET)

(Cauza T-79/18)

(2018/C 134/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Germania) (reprezentant: P. Kohl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Borbet GmbH (Hallenberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „ARBET” – Cerere de înregistrare a mărcii nr. 14 320 915

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6.12.2017 în cauza R 1117/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea acțiunii intervenientei împotriva deciziei diviziei de opoziție din 30 martie 2017;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor suportate în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 13 februarie 2018 – Husky CZ/EUIPO – Husky of Tostock (HUSKY)

(Cauza T-82/18)

(2018/C 134/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Husky CZ s.r.o. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: L. Lorenc, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă HUSKY în culorile albastru, negru și alb – cererea de înregistrare nr. 4 442 431.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2018 în cauza R 812/2017-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Camera de recurs nu a luat în considerare în mod corespunzător argumentele și dovezile prezentate de reclamantă și, prin urmare, a apreciat eronat drepturile anterioare pe care a fost întemeiată opoziția.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – CH/Parlamentul

(Cauza T-83/18)

(2018/C 134/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: CH (reprezentanți: C. Bernard-Glanz și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei cereri;
- obligarea pârâtului să depună concluziile Comitetului APA, procesele-verbale de audiere a martorilor ascultați de Comitetul APA și dosarul comunicat președintelui Parlamentului European în temeiul articolului 10 din reglementarea internă a Comitetului APA;
- anularea deciziei atacate și, în măsura în care este nevoie, a deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 68 500 de euro, cu titlu de despăgubire a diferitor prejudicii morale ale reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), a articolului 25 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și a obligației de motivare, a principiului unei bune administrări, a dreptului de a fi ascultat și a dreptului la apărare, precum și a obligației de diligență, încălcare care ar fi afectat decizia atacată în speță, și anume decizia Parlamentului European de a respinge cererea de asistență a reclamantei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 31 din cartă, a articolului 12a din statut, a articolului 24 din statut și a obligației de diligență.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE)

(Cauza T-88/18)

(2018/C 134/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italia) (reprezentant: G. Medri, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „ARMONIE” – cererea de înregistrare nr. 16 430 068.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 15 decembrie 2017 în cauza R 2063/2017-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)

(Cauza T-89/18)

(2018/C 134/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spania) (reprezentant: J. de Castro Hermida, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală Café del Sol – marca Uniunii Europene nr. 6 105 985

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 în cauza R 1095/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- revocarea și anularea deciziei atacate, constatând caracterul fundamentat al opoziției întemeiate pe marca prioritară al cărei titular este autorul opoziției, Ramón Guiral Broto, și anume marca spaniolă nr. 2348110 din clasa 42 din Clasificarea internațională a produselor și serviciilor;
- confirmarea deciziei pronunțate de divizia de opoziție, în sensul respingerii cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 105 985 CAFÉ DEL SOL pentru „furnizarea de alimente și băuturi, cazarea temporară și aprovizionare” din clasa 43 din Clasificarea internațională a produselor și serviciilor depusă de societatea comercială germană Gastro & Soul GmbH, în temeiul riscului de confuzie pentru consumator care ar decurge din coexistența mărcilor în conflict având în vedere similitudinea invocată a denumirilor și identitatea de aplicare a acelorași mărci sau, dacă Tribunalul nu ar avea competența pentru aceasta, trimiterea litigiului spre rejudecare la camera de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, cu dispunerea constatării temeiniciei opoziției;
- cu titlu subsidiar, revocarea și anularea deciziei atacate pentru nerespectarea și încălcarea dreptului la apărare și la securitate juridică al reclamantei prin faptul că i-a fost refuzată expres posibilitatea de a furniza o traducere completă a mărcii prioritare invocate în susținerea opoziției în cadrul căii de atac 1095/2017-4, împiedicând prin aceasta îndeplinirea uneia dintre finalitățile fundamentale pe care le avea trimiterea cauzei spre rejudecare la camerele de recurs ale EUIPO acordată prin hotărârea pronunțată de acest onorabil Tribunal din data de 13 decembrie 2016 în cauza T-548/15, acordând o nouă trimitere spre rejudecare la camerele de recurs ale EUIPO pentru a permite o asemenea îndreptare a neregularității și pentru a soluționa în consecință calea de atac.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Ramón Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFÉ DEL SOL)

(Cauza T-90/18)

(2018/C 134/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spania) (reprezentan: J. de Castro Hermida, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Café del Sol” – marca Uniunii Europene nr. 6 104 608

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4/12/2017 în cauza R 1096/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și constatarea temeiniciei opoziției bazate pe marca prioritară al cărei opozant, domnul Ramón Guiral Broto, este titular, și anume marca spaniolă nr. 2348110, care face parte din clasa 42 din Clasificarea de la Nisa;
- confirmarea deciziei diviziei de opoziție de respingere a cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 6 104 608 pentru „servicii de restaurant (alimentație); servicii de cazare; restaurant” din clasa 43 din Clasificarea de la Nisa, depusă de societatea comercială germană Gastro & Soul GmbH, având în vedere riscul de confuzie care ar rezulta pentru consumator din coexistența mărcilor în conflict, date fiind puternica similitudine verbală și identitatea domeniului lor de aplicare; sau, dacă Tribunalul nu este competent, trimiterea litigiului spre soluționare în fața unei camere de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, aceasta având obligația să admită temeinicia opoziției;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate pentru incoerență, încălcarea dreptului la apărare și atingere adusă de reclamantă securității juridice, posibilitatea de a produce o traducere completă a mărcii prioritare opuse fiindu-i refuzată în mod expres în cadrul procedurii în calea de atac R 1096/2017-4, ceea ce este contrar unuiu dintre principalele obiective ale trimiterii litigiului în fața camerei de recurs a EUIPO, decisa de Tribunal în Hotărârea din 13 decembrie 2016 în cauza T-549/15, și operarea unei noi trimiteri în fața camerei de recurs a EUIPO pentru remedierea acestei neregularități și, prin urmare, soluționarea litigiului.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 16 februarie 2018 – Equity Cheque Capital Corporation/EUIPO (DIAMOND CARD)

(Cauza T-91/18)

(2018/C 134/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Canada) (reprezentanți: I. Berkeley, barrister, P. Wheeler și C. Rani, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative DIAMOND CARD – cererea de înregistrare nr. 15 775 422

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2017 în cauza R 1544/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (fit+fun)**(Cauza T-94/18)**

(2018/C 134/45)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania) (reprezentanți: N. Weber și L. Thiel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene verbală „fit+fun” – cererea de înregistrare nr. 15 996 432

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7/12/2017 în cauza R 847/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Cabell/EUIPO – Zorro Productions (ZORRO)**(Cauza T-96/18)**

(2018/C 134/46)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Robert W. Cabell (Renton, Washington, Statele Unite) (reprezentant: K. Bröcker, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zorro Productions, Inc. (Berkeley, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene ZORRO – marca Uniunii Europene nr. 5 399 787

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2017 în cauza R 1637/2015-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea cererii de declarare a nulității parțiale a înregistrării unei mărci a Uniunii Europene nr. 5 399 787 pentru toate bunurile și serviciile contestate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 16 februarie 2018 – DeepMind Technologies/EUIPO (STREAMS)

(Cauza T-97/18)

(2018/C 134/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: DeepMind Technologies Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert și G. Lodge, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală STREAMS – cererea de înregistrare nr. 15 166 176.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 27 noiembrie 2017 în cauza R 35/2017-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate întrucât încalcă articolul 7 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene și, cu titlu subsidiar,
- anularea deciziei atacate pentru același motiv;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (MULTIFIT)

(Cauza T-98/18)

(2018/C 134/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania) (reprezentanți: N. Weber, și L. Thiel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MULTIFIT” – cererea de înregistrare nr. 15 996 291

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15/11/2017 în cauza R 846/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Stamatopoulos/ENISA

(Cauza T-99/18)

(2018/C 134/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Grigorios Stamatopoulos (Atena, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei echipei de resurse umane a ENISA din 25/07/2017, prin care a fost respinsă candidatura reclamantului la postul de șef al unității Finanțe și achiziții din cadrul ENISA în temeiul anunțului pentru ocuparea unui post vacant „ENISA-TA16-AD-2017-03”, astfel încât Agenția să repete evaluarea candidaturii reclamantului într-un mod echitabil și transparent;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral suferit de reclamant ca urmare a nelegalităților care viciază actul atacat, în cuantum de cel puțin cinci mii (5 000) de euro și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamantul susține că actul atacat încalcă obligația de motivare a pârâtei, întrucât nu este motivat suficient în ceea ce privește respingerea candidaturii sale. În timp ce ENISA i-a furnizat reclamantului punctajul său pentru fiecare criteriu de selecție și punctajul său total, evaluarea tuturor candidaților a fost de natură comparativă și astfel punctele acordate fiecărui candidat au fost rezultatul unei asemenea analize comparative. Prin urmare, reclamantul susține că, având în vedere faptul că ENISA nu i-a comunicat o motivare specifică în ceea ce privește punctele acordate acestuia pentru fiecare criteriu de selecție, inclusiv avantajele comparative ale candidaților selecționați care au avansat în etapa interviurilor și a testelor, aceasta nu a o furnizat o motivare suficientă care să îi permită reclamantului să aprecieze dacă actul care îl lezează era întemeiat și dacă era oportună introducerea unei acțiuni în fața Tribunalului și, în al doilea rând, să permită Tribunalului să își exercite controlul cu privire la legalitatea actului.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul susține că evaluarea de către Comitetul de selecție a abilităților sale a fost afectată de o eroare vădită de apreciere, în special în ceea ce privește evaluarea criteriilor de selecție: „foarte bune capacități organizatorice, rigurozitate și capacitatea de a analiza, a compila și a sintetiza informații financiare complexe”; „excelente capacități de negociere și de soluționare a problemelor”; „bună capacitate de a gestiona persoane și conflicte”; „competențe solide de comunicare în limba engleză, atât oral, cât și în scris” și „capacitatea de a rămâne eficace în condițiile unui volum mare de muncă și de a respecta termenele-limită programatice în mod consecvent, indiferent de schimbările mediului de lucru”.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că actul atacat încalcă principiile egalității de tratament și transparenței, întrucât pragul stabilit de Comitetul de selecție pentru candidații care avansează la etapa interviurilor și a testelor a fost determinat într-un mod arbitrar și nelegal. Reclamantul susține că anunțul pentru ocuparea unui post vacant nu conținea nicio condiție privind momentul în care se va stabili pragul și criteriile pe care Comitetul de selecție le va lua în considerare pentru determinarea acestuia. Prin urmare, Comitetul de selecție nu a motivat deloc problema modului în care a determinat nivelul acestuia și l-a comunicat candidaților abia după încheierea evaluării.
4. În sfârșit, având în vedere nelegalitățile de mai sus, reclamantul solicită despăgubiri pentru prejudiciul moral pe care l-a suferit ca urmare a participării la procedura viciată și nelegală și a lipsei unei justificări a respingerii sale, ceea ce nu poate fi considerat decât ca o lipsă totală de respect față de acesta și o încălcare a dreptului său la o procedură echitabilă.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – Knauf/EUIPO (upgrade your personality)

(Cauza T-102/18)

(2018/C 134/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Martin Knauf (Berlin, Germania) (reprezentant: H. Jaeger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „upgrade your personality” – cererea de înregistrare nr. R 1011/2017-4

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 decembrie 2018 în cauza R 1011/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— înregistrarea mărcii Uniunii „upgrade your personality” pentru următoarele produse din clasele 9 și 28:

clasa 9 – programe de calculator (înregistrate); programe de calculator (descărcabile); programe de calculator înregistrate; programe de calculator descărcabile; software; software pentru jocuri de calculator; software pentru jocuri video pe calculator; software pentru jocuri video; programe software pentru jocuri video; software pentru jocuri pe dispozitive video; software de procesare de date; software pentru procesarea datelor; software pentru grafică pe calculator; software pentru realitatea virtuală; suporturi optice cu software înregistrate; suporturi magnetice preînregistrate; casete pentru jocuri video; casete video; casete video (înregistrate); casete video înregistrate;

— clasa 28 – console de jocuri.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2018 – S & V Technologies/EUIPO – Smoothline (Smoothline)**(Cauza T-103/18)**

(2018/C 134/51)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: S & V Technologies GmbH (Hennigsdorf, Germania) (reprezentanți: T. Schmitz și M. Breuer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Smoothline AG (Zürich, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Smoothline” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 958 169

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2017 în cauza R 115/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 95 din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Fundación Tecnia Research & Innovation/REA**(Cauza T-104/18)**

(2018/C 134/52)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Spania) (reprezentanți: P. Palacios Pesquera și M. Rius Coma, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA)

Concluziile

- admiterea prezentei cereri și a motivelor din cuprinsul acesteia;
- admiterea motivelor invocate în această cerere și, în consecință, anularea deciziei atacate, constatându-se faptul că nu se impune rambursarea sumelor corespunzătoare sarcinilor executate de TECNALIA;
- obligarea REA la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere introductivă este îndreptată împotriva deciziei adoptate la finalul procedurii contradictorii de recuperare financiară cu privire la proiectul FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement. La originea deciziei de reziliere a acordului de grant privind proiectul FoodWatch se află presupusa omisiune de informare a reclamantei cu privire la existența proiectului BreadGuard care, în opinia REA, prezenta puternice asemănări cu proiectul FoodWatch în termeni de obiective, de metodologie de lucru și de rezultate așteptate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate, prin neluarea în considerare a elementelor dezincrimatoare evidențiate de TECNALIA în cursul procedurii contradictorii de investigare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea conținutului anexei II la acordul de grant aferent proiectului FoodWatch, întrucât reclamanta nu a comunicat identitatea experților independenți care au semnat rapoartele de expertiză pe care se bazează decizia atacată, împiedicând astfel recuzarea acestora de către TECNALIA.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului răspunderii personale, întrucât reclamanta nu a luat în considerare gradul de participare al TECNALIA la săvârșirea faptelor imputate.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului legalității, având în vedere corecta executare a proiectelor și inexistența unei încălcări sau a unei neîndepliniri de către TECNALIA a angajamentelor asumate.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât nu a fost luat în considerare gradul de vinovăție al fiecăruia dintre participanți în ceea ce privește comportamentul imputat.

Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Deray/EUIPO – Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)

(Cauza T-105/18)

(2018/C 134/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: André Deray (Bry-sur-Marne, Franța) (reprezentant: S. Santos Rodríguez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „LILI LA TIGRESSE” – cererea de înregistrare nr. 015 064 462

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2017 în cauza R 1244/2017-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea EUIPO și a Charles Claire LLP la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul procedurii administrative din fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Aytekin/EUIPO – Dienne Salotti (Dienne)

(Cauza T-107/18)

(2018/C 134/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Erkan Aytekin (Ankara, Turcia) (reprezentant: V. Martín Santos, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dienne Salotti SRL a socio unico (Altamura, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dienne – cererea de înregistrare nr. 15 080 302

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 15 decembrie 2017 în cauza R 1444/2017-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea solicitantului/intervenientului și/sau a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în cadrul acestei căi de atac și a tuturor cheltuielilor procedurale determinate de deciziile EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.
-

Ordonanța Tribunalului din 22 februarie 2018 – Franța/Comisia**(Cauza T-116/07) ⁽¹⁾**

(2018/C 134/55)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007.

Ordonanța Tribunalului din 22 februarie 2018 – Alcan France/Comisia**(Cauza T-288/07) ⁽¹⁾**

(2018/C 134/56)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO